

LT

LT

LT

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 22.12.2008
KOM(2008) 888 galutinis

KOMISIJOS ATASKAITA

**grindžiama 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2005/214/TVR dėl
abipusio pripažinimo principo taikymo finansinėms baudoms 20 straipsniu**

KOMISIJOS ATASKAITA

grindžiama 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2005/214/TVR dėl abipusio pripažinimo principo taikymo finansinėms baudoms 20 straipsniu

1. IVADAS

1.1. Bendroji informacija

Pamatiniam sprendime 2005/214/TVR nustatytas abipusio pripažinimo principas taikomas teisminių arba administracinių institucijų skiriamoms finansinėms baudoms, siekiant palengvinti sprendimų dėl tokių baudų vykdymą kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje baudos paskirtos. 2000 m. lapkričio 29 d. Europos Sąjungos Taryba, atsižvelgdama į Tamperės išvadą, pritarė, kad vykdant priemonių, skirtų abipusio sprendimų baudžiamosiose bylose pripažinimo principo įgyvendinimui, programą pirmenybė turėtų būti teikiama tokio priemonės priėmimui.

Pamatinis sprendimas taikomas visiems nusikaltimams, už kuriuos galima skirti finansines baudas. Dvigubo baudžiamumo tikrinimas panaikintas 39 pamatiniam sprendime išvardytiems nusikaltimams.

1.2. Valstybių narių atsiųsti pranešimai

Iki 2008 m. spalio mėn. Komisija pranešimus apie nacionalinės teisės aktus, kuriais į nacionalinę teisę perkeliama pamatinio sprendimo nuostata, gavo iš šių vienuolikos valstybių narių: AT, CZ¹, DK, EE, FI, FR, HU, LT, LV, NL, SI². Pranešimų negauta iš šių šešiolikos valstybių narių: BE, BG, CY, DE, EL, ES, IE, IT, LU, MT, PL, PT, RO, SE, SK, UK.

1.3. Būdas ir vertinimo kriterijai

Pamatinio sprendimo 20 straipsnyje numatyta parengti rašytinę Komisijos ataskaitą apie veiksmus, kurių valstybės narės ėmėsi, kad iki 2007 m. kovo 22 d. įvykdytų šios priemonės reikalavimus. Šios ataskaitos rengimas užtruko dėl to, kad iki pirminio pamatinio sprendime nustatyto termino gauta nedaug pranešimų.

Pagal savo pobūdį pamatiniai sprendimai valstybėms narėms yra privalomi rezultatų, kuriuos reikia pasiekti, atžvilgiu, bet palieka nacionalinėms valdžios institucijoms galimybę pasirinkti jų įgyvendinimo formą ir būdus (kriterijai: aiškumas, teisinis tikrumas, veiksmingumas). Pamatiniai sprendimai neturi tiesioginio poveikio. Vis dėlto atitinkamo aiškinimo principas privalomas pamatinių sprendimų, priimtų pagal Europos Sąjungos sutarties VI antraštinę dalį³, atžvilgiu. Komisija neturi įgaliojimų pradėti pažeidimo nagrinėjimo procedūrų prieš valstybę narę, kuri tariamai nesiėmė būtinų priemonių, kad įvykdytų pagal trečiąją ramstį

¹ Gauta iš Europos Sąjungos Tarybos generalinio sekretoriato.

² *Idem.*

³ Europos Teisingumo Teismo sprendimas, Pupino, byla Nr. 105/03 (2005 m. birželio 16 d.), OL C 193, 2005 8 6, p. 3.

priimto pamatinio sprendimo nuostatas, todėl šios ataskaitos pobūdis ir tikslas susiję tik su perkėlimo į nacionalinę teisę priemonių, kurių ėmėsi vienuolika valstybių narių, vertinimu.

2. VERTINIMAS

1 straipsnis. Sąvokų apibrėžimai

1 straipsnyje apibrėžiamos šios sąvokos: „sprendimas“, „finansinė bauda“, „sprendimą priėmusi valstybė“ ir „sprendimą vykdančioji valstybė“.

CZ, HU ir NL pateikė visas šias sąvokas, tačiau daugelis valstybių narių (AT, DK, EE, FI, FR, SI) į nacionalinę teisę perkėlė tik „sprendimo“ ir „finansinės baudos“ apibrėžtis. LT ir LV į nacionalinę teisę perkėlė tik „finansinės baudos“ apibrėžtį. Keliuose perkėlimo į nacionalinę teisę teisės aktuose trūksta nuostatų, susijusių su tam tikrais šių apibrėžčių elementais. Svarbiausias iš jų – juridinių asmenų atsakomybės nepripažinimas CZ nacionalinėje teisėje⁴.

2 straipsnis. Kompetentingų institucijų nustatymas

Šiuo straipsniu valstybės narės įpareigojamos pranešti Tarybos generaliniam sekretoriatui ir Komisijai, kokios nacionalinės institucijos yra kompetentingos pagal šį pamatinį sprendimą. Kiekviena valstybė narė gali paskirti, jei tai būtina dėl jos vidaus sistemos organizacijos, vieną ar daugiau centrinių institucijų atsakingomis už sprendimų administracinį perdavimą ir gavimą bei pagalbą kompetentingoms institucijoms.

Kai kuriose valstybėse narėse už sprendimų priėmimą ir vykdymą atsakingomis institucijomis paskirti nacionaliniai teismai (AT, CZ, HU, LT, LV, SI). Kitose valstybėse narėse centrinė institucija paskiriama sprendimus priimančiąja arba vykdančiąja institucija. Taip yra DK ir EE atveju (Teisingumo ministerija), taip pat NL atveju (valstybinės prokuratūros biuras Leuwardene). FR prokuratūra yra institucija, atsakinga už sprendimų priėmimą, o prokurorai – už jų vykdymą.

CZ, HU, LT, LV ir SI yra paskyrusios centrinę instituciją dokumentams perduoti (Teisingumo ministerija).

FI paskyrė Teisinį registrų centrą kompetentinga institucija pagal 2 straipsnį.

3 straipsnis. Pagrindinės teisės

3 straipsnyje nustatyta, kad pamatinis sprendimas nekeičia įpareigojimo gerbti Sutarties 6 straipsnyje įtvirtintas pagrindines teises ir pagrindinius teisės principus.

Kelios valstybės narės mano, kad šio straipsnio į nacionalinę teisę perkelti nereikia (DK, FR, NL). AT ir HU jį įgyvendino kaip privalomą atsisakymo vykdyti sprendimą pagrindą. Kai kurios valstybės narės šiuo tikslu pasitelkė nacionalinės teisės aktus (LT, SI). FI šią nuostatą į nacionalinę teisę perkėlė nustačiusi atsisakymo vykdyti sprendimą pagrindą, jeigu yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad nebuvo užtikrintos deramo teismo proceso garantijos sprendimo priėmimo metu.

---

⁴ Kol kas negauta 20 straipsnio 2 dalies b punktu pagrįstų pareiškimų dėl riboto nuostatų, susijusių su juridinių asmenų atsakomybe ne ilgesniu kaip penkerių metų laikotarpiu nuo pamatinio sprendimo įsigaliojimo dienos, taikymo.

4 straipsnis. Sprendimų perdavimas ir kreipimasis į centrinę instituciją

Šiame straipsnyje nustatyta, kad sprendimą kartu liudijimu galima perduoti valstybės narės, kurioje fizinis arba juridinis asmuo, dėl kurio buvo priimtas sprendimas, turi turto arba pajamų, kurioje fizinis asmuo įprastai gyvena arba kurioje yra juridinio asmens registruota buveinė, kompetentingoms institucijoms. Dokumentus kompetentingos institucijos tiesiogiai perduoda viena kitai.

CZ, FI, HU, LT, LV ir NL savo įgyvendinimo teisės aktais į nacionalinę teisę perkėlė visus 4 straipsnio elementus. AT, DK, FR ir SI šią nuostatą įgyvendino tik iš dalies.

EE bauda gali būti skiriama asmenims, kurie yra sprendimą priėmusios valstybės narės piliečiai arba nuolatiniai gyventojai, taip pat asmenims, kurie yra tos valstybės teritorijoje, bet nebus išduoti, ir juridiniams asmenims, registruotiems sprendimą vykdančios valstybės narės teritorijoje.

5 straipsnis. Taikymo sritis

Šiame straipsnyje pateiktas nusikaltimų, kurių atžvilgių sprendimai pripažįstami ir vykdomi netikrinant veikos dvigubo baudžiamumo, jeigu už juos baudžiama sprendimą priėmusioje valstybėje, sąrašas. Kiek tai susiję su visais kitais nusikaltimais, vykdančioji valstybė narė gali atlikti tokį patikrinimą. Į sąrašą įtraukti 32 kituose pamatiniuose sprendimuose (pvz., dėl Europos arešto orderio) jau nustatyti nusikaltimai bei keletas kitų nusikaltimų, būtent:

- elgesys, pažeidžiantis kelių eismo taisykles, įskaitant taisyklių dėl vairavimo ir poilsio laiko bei taisyklių dėl pavojingų krovinių pažeidimus,
- prekių kontrabanda,
- intelektinės nuosavybės teisių pažeidimai,
- grasinimas ir smurto veiksmai prieš asmenis, įskaitant smurtą sporto renginių metu,
- žala, padaryta dėl nusikalstamų veiksmų,
- vagystė,
- sprendimą priėmusios valstybės nustatyti nusikaltimai vykdant įsipareigojimus, susijusius su pagal EB Sutartį arba ES Sutarties VI antraštinę dalį priimtais dokumentais.

AT, DK, EE, FI, FR, HU, LT ir NL įgyvendino šį sąrašą. CZ, LV ir SI nepateikė dalies šio sąrašo.

6 straipsnis. Sprendimų pripažinimas ir vykdymas

Atsižvelgiant į 6 straipsnį sprendimas pripažįstamas nereikalaujant jokių papildomų formalumų ir nedelsiant imantis visų būtinų priemonių, kad jis būtų vykdomas.

CZ, DK, FI, FR, LV ir NL šią nuostatą įgyvendino. AT, EE, HU, LT ir SI šią nuostatą į nacionalinę teisę perkėlė iš dalies. Apskritai valstybės narės nenurodė jokio įvykdymo termino.

7 straipsnis. Pagrindas nepripažinti ir nevykdyti sprendimo

7 straipsnyje nustatyti keli pagrindai, galintys būti atsisakymo pripažinti ar vykdyti sprendimą priežastimi. Visi straipsnyje nustatyti pagrindai yra neprivalomi.

Jie yra tokie:

- liudijimas nebuvo pateiktas, yra neišsamus ar akivaizdžiai neatitinka sprendimo (kaip neprivalomą perkėlė: FI, FR, HU; kaip privalomą perkėlė: AT, CZ, DK, LT, LV, NL, SI; EE jį perkėlė kaip iš dalies privalomą ir iš dalies neprivalomą)
- *ne bis in idem* (kaip neprivalomą perkėlė: DK, FI; kaip privalomą perkėlė: AT, CZ, EE, FR, HU, LT, LV, NL, SI)
- dvigubo baudžiamumo principas (kaip neprivalomą perkėlė: DK, FI; kaip privalomą perkėlė: AT, CZ, EE, FR, HU, LT, LV, NL, SI)
- sprendimo vykdymo uždraudimas (kaip neprivalomą perkėlė: DK, FI; kaip privalomą perkėlė: AT, CZ, EE, FR, HU, LT, LV, NL, SI)
- teritoriškumo principas (kaip neprivalomą perkėlė: FI, FR, HU, NL; kaip privalomą perkėlė: AT, CZ, DK, LV, SI; neperkėlė EE ir LT)
- imunitetas (kaip neprivalomą perkėlė FI; kaip privalomą perkėlė: AT, CZ, DK, EE, FR, HU, LT, LV, NL, SI)
- amžius, kai galima patraukti baudžiamojon atsakomybėn (kaip neprivalomą perkėlė FI; kaip privalomą perkėlė: AT, CZ, DK, EE, FR, HU, LT, LV, NL, SI)
- su byla susijusio asmens teisės (kaip neprivalomą perkėlė FI; kaip privalomą perkėlė: AT, CZ, DK, EE, FR, LT, LV, NL, SI; neperkėlė HU)
- bauda mažesnė nei 70 EUR (kaip neprivalomą perkėlė: FI, FR, NL; kaip privalomą perkėlė: AT, CZ, EE (1 000 kronų), DK, HU, LT, LV, SI).

Papildomi šeši valstybių narių nustatyti pagrindai:

- CZ pareiškime teigiama, kad jos nacionalinėje teisėje nepripažįstama juridinių asmenų atsakomybė, todėl bus atsisakoma vykdyti su jais susijusius prašymus⁵;
- Papildomi EE nustatyti pagrindai apima: teismo sprendimą, jeigu jis nėra įsigaliojęs; sprendimą, priimtą teismo, kuris nelaikomas nepriklausomu (EE atskiria savo piliečių ir kitų ES piliečių bylas);
- FI įtraukė papildomą privalomą pagrindą: jeigu galima pagrįstai įtarti, kad nebuvo užtikrintos deramo teismo proceso garantijos sprendimo priėmimo metu;

---

⁵ Kol kas negauta 20 straipsnio 2 dalies b punktu pagrįstų pareiškimų dėl riboto nuostatų, susijusių su juridinių asmenų atsakomybe ne ilgesniu kaip penkerių metų laikotarpiu nuo pamatinio sprendimo įsigaliojimo dienos, taikymo.

- HU paminėjo keletą papildomų privalomų pagrindų: baudžiamasis nusižengimas, į kurį atsižvelgdama valstybė narė priėmė sprendimą, priskiriamas Vengrijos jurisdikcijai (Baudžiamojo kodekso 3 ir 4 straipsniai) ir baudžiamajam nusižengimui pagal Vengrijos teisę taikoma amnestija. Kiti pagrindai susiję su praėjusius vienerių metų laikotarpiu nuo kitoje valstybėje priimto sprendimo išsigaliojimo ir atvejais, kai jau suėjęs senaties terminas. Tai nėra kliūtis vykdyti sprendimą, jeigu jo vykdymo procesas prasidėjo iki senaties termino;
- LV įtraukė papildomus privalomus pagrindus: priežastys, dėl kurių galima manyti, kad bauda paskirta siekiant nubausti su rase, religiniais įsitikinimais, etnine kilme, lytimi ar politinėmis pažiūromis susijusiais pagrindais, taip pat, kai sprendimo neįmanoma įgyvendinti LV;
- SI įtraukė du papildomus pagrindus: jeigu yra priežasčių manyti, kad bauda paskirta siekiant nubausti su rase, lytimi, politinėmis pažiūromis ar religiniais įsitikinimais susijusiais pagrindais, taip pat jeigu sprendimo vykdymas prieštarautų Slovėnijos konstitucijai.

8 straipsnis. Mokėtinos sumos nustatymas

Šis straipsnis susijęs su atvejais, kai sprendime nurodytos veikos buvo padarytos ne sprendimą priėmusios valstybės narės teritorijoje. Tokiu atveju sprendimą vykdančioji valstybė gali nuspręsti sumažinti mokėtinos baudos sumą iki maksimalaus dydžio, numatyto už tokios pačios rūšies veikas pagal sprendimą vykdančiosios valstybės nacionalinę teisę, kai veikos priklauso tos valstybės jurisdikcijai. Prireikus sprendimą vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija baudą konvertuoja į sprendimą vykdančiosios valstybės valiutą tokiu kursu, kuris galiojo baudos paskyrimo metu.

AT, CZ, DK, FI, FR, HU, LT, NL, SI šią nuostatą įgyvendino. EE jos neįgyvendino. LV nurodė tik valiutos konvertavimą.

9 straipsnis. Vykdomą reglamentuojanti teisė

Pagal 9 straipsnį sprendimo vykdymą reglamentuoja sprendimą vykdančiosios valstybės teisė tokiu pačiu būdu kaip ir sprendimą vykdančiosios valstybės paskirtą finansinę baudą. Jeigu sumokėta visa bauda arba jos dalis, ji visa išskaitoma iš sumos, kuri turi būti išieškota sprendimą vykdančiojoje valstybėje.

Bet kuriuo atveju sprendimai dėl juridiniams asmenims skirtų finansinių baudų vykdomi net jeigu sprendimą vykdančioji valstybė nepripažįsta juridinių asmenų baudžiamosios atsakomybės principo.

AT, FI, FR, NL ir SI šį straipsnį įgyvendino. DK, EE, HU, LT ir LV jį įgyvendino tik iš dalies.

Šis straipsnis įgyvendintas iš dalies todėl, kad į nacionalinę teisę neperkelta šio straipsnio 3 dalis, susijusi su juridiniais asmenimis. Kai kurios valstybės narės šiuo tikslu pasitelkė

nacionalinės teisės aktus (AT, FR, NL). CZ nacionalinės teisės aktuose juridinių asmenų atsakomybė nepripažįstama⁶.

10 straipsnis. Finansinės baudos neišieškojimą pakeičiantis įkalinimas arba kita alternatyvi sankcija

Kai neįmanoma visiškai arba iš dalies įvykdyti sprendimo, sprendimą vykdančioji valstybė gali taikyti alternatyvias sankcijas, įskaitant laisvės atėmimo sankcijas, jeigu tokiais atvejais tai numato vykdančiosios valstybės įstatymai, o sprendimą priėmusi valstybė leido taikyti tokias alternatyvias sankcijas 4 straipsnyje nurodytame liudijime. Alternatyvios sankcijos dydis nustatomas pagal sprendimą vykdančiosios valstybės teisę, bet jis negali viršyti sprendimą priėmusios valstybės perduotame liudijime nustatyto maksimalaus dydžio.

AT, CZ, HU, LT ir SI šią nuostatą perkėlė į nacionalinę teisę. LV atveju kai kurios nuostatos nebuvo pateiktos. EE nurodė, kad finansinė bauda gali būti pakeičiama įkalimu arba viešaisiais darbais.

Kai kurios valstybės narės nurodė, kad pagal jų nacionalinę sistemą nėra galimybės taikyti alternatyvių sankcijų nei jų teritorijoje, nei kitoje valstybėje (FI ir FR) arba tik jų teritorijoje (DK). NL šią nuostatą perkėlė į nacionalinę teisę. Nyderlandų teisėjas gali leisti įkalinti esant šioms aplinkybėms: finansinę baudą paskyrusi kompetentinga institucija savo sprendime taip pat nurodė, kad galima taikyti įkalinimą, jeigu sankcija nevykdoma; nuteistas asmuo nesumoka finansinės baudos ir nėra kitų būdų šiai nuobaudai įvykdyti ir sprendimą priėmusi institucija sutiko, kad įkalinimas gali būti finansinei baudai alternatyvi sankcija.

11 straipsnis. Amnestija, malonė, sprendimo peržiūrėjimas

Pagal šį straipsnį amnestiją ar malonę gali suteikti ir sprendimą priėmusi valstybė, ir sprendimą vykdančioji valstybė, tačiau tik sprendimą priėmusi valstybė gali nuspręsti dėl prašymų peržiūrėti sprendimą.

Šį straipsnį įgyvendino kai kurios valstybės narės (FI, NL). CZ ir DK įgyvendinimo nuostatos susijusios tik su malonės suteikimu šių valstybių teritorijoje. LT į nacionalinę teisę perkėlė su amnestija ir malone susijusius šios nuostatos elementus, tačiau nenurodė sprendimo peržiūrėjimo. Pagal EE teisės aktus amnestija bei malonė suteikiama ir sprendimas peržiūrimas sprendimą priėmusioje valstybėje. LV nurodė aplinkybes, kurioms esant amnestija ir malonė, dėl kurios nuspręsta sprendimą priėmusioje valstybėje narėje, yra privalomi LV. AT ir SI nuostatą dėl amnestijos ir malonės į nacionalinę teisę perkėlė kaip privalomą atsisakymo pagrindą (be to, SI šiuo tikslu pasitelkė nacionalinę teisę). Dėl peržiūrėjimo – AT pareiškė, kad šios nuostatos perkelti į nacionalinę teisę nereikia.

HU šio straipsnio į nacionalinę teisę neperkėlė. Jo taip pat neperkėlė FR, tačiau ji pasitelkė atitinkamas nacionalinės teisės aktų nuostatas.

12 straipsnis. Vykdomo nutraukimas

---

⁶ Kol kas negauta 20 straipsnio 2 dalies b punktu pagrįstų pareiškimų dėl riboto nuostatų, susijusių su juridinių asmenų atsakomybe ne ilgesniu kaip penkerių metų laikotarpiu nuo pamatinio sprendimo įsigaliojimo dienos, taikymo.

Šiame straipsnyje nurodytas įpareigojimas nedelsiant informuoti sprendimą vykdančiosios valstybės kompetentingą instituciją apie bet kokią sprendimą ar priemonę, dėl kurios sprendimas tampa nevykdytinu ar atsiimamas iš sprendimą vykdančiosios valstybės dėl bet kurios kitos priežasties. Dėl to sprendimą vykdančioji valstybė yra įpareigota nutraukti sprendimo vykdymą.

AT, CZ, DK, FI, FR, HU, LT, LV, NL ir SI šią nuostatą perkėlė į nacionalinę teisę. EE šio straipsnio neįgyvendino.

13 straipsnis. Dėl sprendimų įvykdymo gautų pinigų atitekimas

Šiame straipsnyje nustatyta, kad dėl sprendimo įvykdymo gauti pinigai atitinka sprendimą vykdančiajai valstybei, jeigu nesusitarta kitaip, ypač jeigu yra nukentėjusieji, kurie negali būti civilinės bylos šalys.

Šį straipsnį įgyvendino AT, CZ, DK, FI, FR, HU, LT, NL, SI. EE ir LV šios nuostatos neįgyvendino.

14 straipsnis. Sprendimą vykdančiosios valstybės teikiama informacija

Pagal šį straipsnį sprendimą vykdančiosios valstybės kompetentinga institucija nedelsdama informuoja sprendimą priėmusios valstybės kompetentingą instituciją apie sprendimus dėl sprendimo pripažinimo arba vykdymo.

AT, CZ, FI, HU, LT, LV, NL ir SI įgyvendino šį straipsnį. FR įgyvendino visas šio straipsnio nuostatas, išskyrus nuostatą dėl sankcijų pakeitimo, kuris nacionalinėje FR teisėje nenumatytas.

EE šios nuostatos neįgyvendino. DK nurodė, kad šios nuostatos į nacionalinę teisę perkelti nereikia.

15 straipsnis. Sprendimo perdavimo pasekmės

Šiame straipsnyje nurodyti atvejai, kai sprendimą priėmusi valstybė gali išimties tvarka toliau vykdyti sprendimą.

Visos pranešimus atsiuntusios valstybės narės, išskyrus EE, šį straipsnį įgyvendino.

16 straipsnis. Kalbos

16 straipsnyje nustatyta, kad liudijimas turi būti išverstas į vykdančiosios valstybės oficialiąją kalbą arba vieną iš jos oficialiųjų kalbų. Tačiau kiekviena valstybė narė gali bet kuriuo metu pareikšti sutinkanti priimti vertimą į vieną ar keletą kitų oficialiųjų kalbų.

Dauguma valstybių narių reikalauja vertimo į jų oficialiąją kalbą (AT, CZ, DK, FR, HU). Kitos sutinka priimti liudijimą ir anglų kalba (EE, LT, LV, NL, SI). FI priims liudijimus suomių, švedų arba anglų kalbomis ir kitomis kalbomis, jeigu nėra kliūčių liudijimui patvirtinti.

17 straipsnis. Išlaidos

Šiame straipsnyje nustatyta, kad valstybės narės viena iš kitos nereikalauja atlyginti išlaidas, patirtas taikant šią priemonę. AT, CZ, FI, NL ir SI įgyvendino šį straipsnį. EE, HU ir LV jo neįgyvendino. DK, FR ir LT nurodė, kad šios nuostatos į nacionalinę teisę perkelti nereikia.

3. IŠVADOS

Šiame etape negalima visapusiškai įvertinti, kokių lygiu Europos Sąjungos valstybės narės perkėlė į nacionalinę teisę 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2005/214/TVR. Perkėlimas į nacionalinę teisę nėra patenkinamas, nes pranešimus pateikė tik vienuolika valstybių narių.

Nacionalinės įgyvendinimo nuostatos paprastai atitinka pamatinį sprendimą, ypač dėl svarbiausių klausimų, pavyzdžiui, dvigubo baudžiamumo tikrinimo panaikinimo ir sprendimų vykdymo nereikalaujant papildomų formalumų. Vis dėlto išanalizavus atsisakymo pripažinti sprendimą arba jį vykdyti pagrindus dar kartą nustatyta, kad nors beveik visos valstybės narės šiuos pagrindus perkėlė į nacionalinę teisę, jie dažniausiai buvo įgyvendinti kaip privalomi pagrindai. Be to, buvo įtraukta keletas papildomų pagrindų. Akivaizdu, kad tokia praktika neatitinka pamatinio sprendimo.

Komisija ragina visas valstybes nares apsvarstyti šią ataskaitą ir pateikti visą tolesnę susijusią informaciją Komisijai bei Tarybos generaliniam sekretoriatui ir taip įvykdyti pamatinio sprendimo 20 straipsniu joms nustatytus įpareigojimus. Komisija taip pat ragina valstybes nares, kurios nurodė rengiančios atitinkamus teisės aktus, kuo greičiau pradėti juos taikyti ir pranešti apie šias nacionalines priemones.